

Πάνω στο εμπνευσμένο, ισχυρό σενάριο του Γιάννη Τσίρου, έρχονται οι Τάκης Σπυριδάκης, Ντάνη Γιαννακοπούλου και Ηλίας Βαλάσης να δώσουν το δικό τους ρεσιτάλ, για να οδηγήσουν την παράσταση, στο θέατρο επί Κολωνώ, σε πολύ υψηλά επίπεδα. Όχι μόνο θεατρικά αλλά και συγκινησιακά.

Ο συγγραφέας επεξεργάζεται ένα πολύ ενδιαφέρον τμήμα της ύφεσης που γνωρίζει ο τόπος και το κάνει με ένα τρομερό συνδυασμό αμεσότητας και λεπτότητας. Προβάλλει το πρόβλημα χωρίς, κατ' αρχάς, να παίρνει θέση ή μάλλον με έναν τέτοιο τρόπο που, σχεδόν, να αφήνει χώρο για στήριξη και των δύο πλευρών.

Ας τις ορίσω, αυτές τις δυο πλευρές, με λίγη δόση απλουστευτικής αφέλειας, έτσι κάπως αυθαίρετα με δύο τρέχοντες όρους. Η Μνημονιακή και η Αντιμνημονιακή. Αλλά καθώς, ο συγγραφέας, κεντάει την υπόθεση, με τα σημεία στίξης του, πάνω στην Νεοελληνική πραγματικότητα δεν ακολουθεί μια τροχιά απολύτως ουδέτερη. Θίγει θέματα βαριά, με περισσή λεπτότητα και με τέχνη οδηγεί τον θεατή σε ένα συναισθηματικό μονοπάτι. Το εύθυμο της υποθέσεως που επικρατεί στην αρχή, μετατρέπεται σιγά – σιγά σε μια Καφκική ατμόσφαιρα όπου η απειλή είναι πανταχού παρούσα.

Αν μάλιστα συνειδητοποιήσουμε ότι ολοκλήρωσε το πόνημά του, τέσσερα χρόνια νωρίτερα, το 2013, καταλαβαίνουμε ότι είχε όλη την εικόνα, αρκετά πριν διαλυθούν οι τελευταίες(;) αυταπάτες (μας) με τις υποσχέσεις της «πρώτης φοράς». Συνεπώς, σε ιδεολογικό επίπεδο κινείται σαφώς εξωσυστημικά άρα θαρραλέα.

Η υπόθεση, όπως την περιγράφουν οι συντελεστές στο διαδίκτυο, έχει να κάνει με την αυτοσχέδια καντίνα που έστησε ο Σταύρος σε μια απόμερη παραλία. Εκεί προσπαθεί να φέρει βόλτα τα χρέη που τον έχουν ζώσει πουλώντας σουβλάκια τα καλοκαίρια στους λιγιστούς τουρίστες. Όμως η μυστηριώδης εξαφάνιση ενός νεαρού γερμανού θα φέρει τα πάνω κάτω. Οι σε βάρος του υποψίες απ' τους γερμανούς που κατέφθασαν στην περιοχή

διχάζουν στην αρχή το χωριό, αλλά όλοι σιγά-σιγά θα θυμηθούν ότι η καντίνα είναι αυθαίρετη, το φυσικό τοπίο παραβιάζεται, η γεννήτρια δημιουργεί ηχορύπανση, το χοιροστάσι του βρωμάει, δεν έχει και άδεια και... πάει λέγοντας. Άσε που αυτός είναι κι ο σφάχτης της περιοχής.

Όταν βέβαια οι υποψίες - που με τα συμφραζόμενα και τις προκαταλήψεις έγιναν βεβαιότητες - θα μείνουν μετέωρες, επειδή οι έρευνες θα στραφούν αλλού, τίποτα πλέον δεν θα είναι όπως πριν. Η άμμος της παραλίας θα γίνει κινούμενη κι οι αταλάντευτες πεποιθήσεις, όπως και του Σταύρου, θα υποστούν ρωγμή. Οι ρίζες όμως του κάθε Σταύρου είναι πάντα γερά γαντζωμένες μες το άγριο τοπίο.

Αυτό είναι το στόρυ, μέσα από το οποίο αποκαλύπτεται όλη σύγχρονη παθογένεια του Ελληνικού στοιχείου μετά την βάπτισή του στην ευρωπαϊκή κολυμπήθρα και τη βουτιά στο παραμύθι της ανάπτυξης. Και το φινάλε με τον δύσκολο, σπαραξικάρδιο μονόλογο του Σπυριδάκη που τον φέρνει σε πέρας με μεγάλη μαεστρία, είναι τελικά μια απάντηση.

Διότι μπορεί ο ήρωας που υποδύεται ο ηθοποιός, ο Σταύρος, ο εκδορέυς χοίρων, ο σουβλατζής, να έχει πάκα τις απλήρωτες κλήσεις, να χρωστά στον μπακάλη της γειτονιάς ο οποίος έχει μεταλλαχτεί σε ιδιοκτήτη super market, μπορεί να έχει χαλασμένη ταμειακή, να ποντάρει σε όσα παραβλέπουν, με το αζημίωτο, οι υπάλληλοι της νομαρχίας, να χρησιμοποιεί τη μυγσοσκοτώστρα βρίζοντας, να κυκλοφορεί με ανασφάλιστο αυτοκίνητο, να ζει τέλος πάντων μέσα στον εκνευρισμό και τη μιζέρια, αλλά όλα τούτα σε τίποτα δεν τον εμποδίζουν, να κερνά τον κόσμο, να χειρονομεί, να εργάζεται, να χορεύει ζεμπεκίες, να καταλαβαίνει παραμένοντας ανοικτός, να μην υποτάσσεται σε αυτό που θεωρεί ξενόφερτο, υποκριτικό, σκοτεινό και να κραυγάζει: «*Αντέχουμε ρεεεέ*». Διότι είναι σπόρος άγριος. Και δεν είναι ο μόνος. Και είναι καθαρός και γνήσιος.

Θαρρώ, τελικά, ότι ο δημιουργός και οι ερμηνευτές του έργου, μας οδηγούν σε ένα κλίμα συμπάθειας, συμπάραστασης και άρσης κάθε αμαρτίας του Σταύρου και γενικότερα του πλανημένου Νεοελληνισμού.

Τουλάχιστον η ταπεινότητά μου έτσι το εξέλαβε. Και με τρόπο πολύ συγκινητικό.

Συντελεστές

Συγγραφέας: **Γιάννης Τσίρος**

Σκηνοθεσία: **Ελένη Σκότη**

Σκηνικά : **Γιώργος Χατζηνικολάου**

Φωτισμοί: **Αντώνης Παναγιωτόπουλος**

Φωτογραφίες : **Δημήτρης Στουπάκης**

Βοηθός σκηνοθέτη: **Περίκλεια Χονδροπούλου**

Video Trailer: **Σταύρος Συμεωνίδης**

Διανομή:

Σταύρος: **Τάκης Σπυριδάκης**

Χαρούλα: **Ντάνη Γιαννακοπούλου**

Τάκης: **Ηλίας Βαλάσης**